

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

2. Qualiter dividatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

Q V E S T I O II.

Qualiter dividantur exemptiones.

S U M M A R I U M.

1. Exemptiones, aliae reales, aliae personales.	15. Communiter tantum corporalis.
2. 3. 5. Differentia inter utrasque.	16. Exemptiones aliae perpetuae, aliae temporales.
6. In dubio censenda exemptione realis.	17. Aliae limitatae, aliae illimitatae seu indeterminatae.
7. Exemptiones sunt stricti juris.	18. Limes qualiter consideretur.
8. Indicanda reales, etiam si sint plena & ample.	19. Qualitas exemptionis pendet ex tenore privilegii.
9. Insufficiens privilegij tenor.	20. Principia divisio est in reales, & personales.
10. Consideranda privilegia ex mente principis.	21. Exemptione aliae est cuarentiencia non licet, aliae cui licet.
11. Exemptiones aliae generales, aliae speciales.	22. Aliae immediata pura, absoluta, aliae contra.
12. Reales sunt perpetuae.	23. Prima propria est, catena impropria.
13. Exemptione singulariter personalis.	
14. Singulariter, & communiter corporalis.	

Exemptionum apitissima divisio fit in duas species, Reales & Personales. Abbas cap. tuarum, n. 8 de Privileg. D.D. cap. volentes de privileg. in 6. Ang. i. w. summa verb. exemptione in pr. & Fumus eod. tit. in primo cap. fr. 16. qu. 1.

Reales sunt qua ratione rerum seu locorum per sonis competunt. iex. d. 2.

cap. volentes ubi D.D. cap. cum capella, eod. in decretal. ubi D.D.

Personales vero qua contemplatione personarum concessae, personas ubicunque comitantur atque afficiunt. cap. privilegum personale ubi D.Jn. & D.D. de Reg. Jud. n. 6 Francus cap. 1. §. in eos antem num. 2. de Privileg. in 6. l. si non speciali C. de testament. ubi D.D. Collectarius cap. cum & plantare num. 7. & seq. de privileg. Ang. de verb. exemptione num. 8. Alber. & Barth. l. Beneficium ff. de const. princip.

Has inter utrasque solemnis est differentia, quod exemptione realis non extendatur ad alias res, nec ad delicta vel contractus extra loca seu rem exemptam gestos, sed eatenus exemptione omnimodo ordinario subjiciuntur. iex. d. cap. volentes. ubi omnes, & d. cap. Cum capella, dixi late lib. 2. cap. 45. num. 1. & multis seqq.

At vero personalis, personae ossibus adhaerens, eandem ubicumque comitatur & eximit. d. xi sup. n. 3. quibus addo Felin. cap. sui n. 16. vers. & vide omnino. Abbas ibidem n. 11. vers. quoddam est privilegium de foro competit. Dixi infra lib. 2. cap. 45. n. 6. & seqq.

Eiusmodi enim privilegium sequitur personam in solidum, diciturque individuum, & pro parte valere, pro parte convelli non potest. Anno Conf. 239. n. 4. lib. 2. ad exemplum sententia unicum caput continentæ, inquit Peckius cap. privilegium num. 5. vers. ampl. 2. de Reg. iuriis in 6.

⁶ Præterea illud apud omnes receptum est, quod in dubio exemplo præsumi potius debeat realis, quam personalis. Navar. Conf. 4. de privileg. Menoch l. 2. presump. 10. Franc. d. cap. privilegium n. 4. l. forma §. quanquam ubi scribentes ff. Censibus. Ioannes le Crier tract. de Iure primogenit. qu. 1. teriū libri. n. 3.

⁷ Tum quod exemptiones sint strictissimi iuris. Ideoque estringendæ. Franc. cap. volentes in pr. n. 2. de privileg. in 6. in cap. ne aliqui. in cap. per exemptionem num. 5. Eod. tit. I. s. l. 1. ff. de const. dixi late inf. cap. 4. & ad litteram intelligendæ. Cavalcantis de cts. 31. n. 18. & seq. par. 1. Tum quod ita præsumendo minus præjudicatur. Ordinariæ potestati, quæ est per quam favorabilis, minisque dilcedatur à jure communii. Menoch. de presump. l. 2. pres. 16. n. 12. 21. & seqq. l. si unus §. patiens ne petret ubi D. D. ff. de pabt. Idque quantumvis plena & ampla exemptione concessa sit: nisi, ut censem Francus, specificè derogatum sit Innocentianæ constitutioni capituli volentes, de privilegiis in texto DD. cap. volentes ubi Franc. n. 1. §. 2. quæ dijudicatio, ut arbitror, pender ex matura inspectione privilegii, cuius mens tenor, ut scripsit Leo Papa Episcopo Ambianensi, ad amissim spectandus est. cap. porro cap. receipimus, cap. cum plantare cum glossis de privileg. Clement. 1. de probat. Franc. d. cap. privilegium n. 4. Anna nia & Abb. cap. ad abolendam de hereticis.

¹⁰ Privilegia enim semper consideranda sunt ex mente concedentis. Rom. conf. 29. n. 1. etiam si verba sensu improprio sumi atque contorqueri deberent. l. scire oportet § sufficit ff. de excusat tutor. l. credendum ff. qui petant tutores. Roma. conf. 180. n. 10. late Franc. c. 1. §. ex parte n. 2. Cum addit de concess. præbend. in 6. Unde ortæ apud pleros que hæ inspectiones, an privilegium, ne clerici alicuius ecclesiæ excommunicati ab Ordinario possint, sit reale, vel personalis: Rosellus tract. de Indulgentiis nn. 284. ubi dicit esse reale. Item quid si in privilegio exemptionis exprimitur nomen prælati, non dignitas, cuius tamen tenor respiciat ecclesiastici contra si exprimitur dignitas prælati, non tamen ejus nomen, tenor vero respiciat ejus personam? qua de re videatur Ioannes Andreæ in cap. privileg. ubi Franc. n. 4. de Reg. Iuris in 6. Abb. c. quoniam nn. 8. & 16. de offic. deleg. late Menoch. presump. 13. per rot. lib. 3.

¹¹ Dividi quoque alter, & plurifaciatam subdividi solent exemptiones: nempe in generales, & speciales. Generales sunt, cum conceduntur pluribus personis, vel ratio-ne plurium personarum, aut rerum: seu quando generalitate sua complectuntur multis articulos. cap. cum & plantare de privileg. ea. veniens. cap. anditis de prescript. ea. tua de filii presbit. Speciales vero, quando uni loco vel uni personæ unus exemptionis articulus conceditur. Hesiensis in summa de rescript. §. quod continet jus com-mune &

mune, & §. quod gratia speciales. Ultraque species subdividitur in Reales, singulariter
communiter Personales, & communiter tantum Corporales.

De Realibus dixi satis supra num. 4. quibus tantum addo ejusmodi exemptionem^{12.}
esse perpetuam, quia rei adhaeret: ideoque semper durat, nisi res perimitur vel de-
struatur. *I. cum res §. fin. ff. de leg. i. cap. cum accessissent de consti. c. 1. 2. & 3. 25. quæst. 2.*
dixi late infra lib. 3. cap. 19. & seqq. aut pro parte revocetur seu eidein detrahatur per
sequens privilegium, quo ad partem tamen tantum revocatam, *ca. duo de offic. Or-
din. dixi infra lib. 2. cap. 18.* vel in totum revocetur. *cap. itanios 25. quæst. 2. dixi late lib.
3. per tot.*

Singulariter personalis exemptione est, quæ alicui vel aliquibus personis propriis^{13.}
expressis nominibus personaliter conceditur. *dixi sup. num. 3. & seqq.* ea personam
cui concessa est non egreditur, etiam si fuisset concessa praetextu dignitatis. *arg. cap.
ad hoc de usu pallii. cap. bone 2. §. sui de postulat. pralat.* tale enim privilegium singulari-
ter personam ad successorem non transfertur, nisi specialiter ita concedatur, sed
cum persona ipsa intermoritur. *cap. 1. ubilite pend. cap. petiſſis 7. qu. 1. cap. constitutus de
concessi prebenda §. sed & quod principi vers. Plane ex his quadam ubi D.D. Instit. de lute
scripto & non scripto l. privilegia ff. de Reg. Iuris.* Nisi inquam specialiter dispositum a-
liter reperiatur. *cap. quoniam §. pen. & fin. de offic. deleg. & d. cap. 1. Communiter personale
privilegium est, quod communiter certis personis certis ex causis, & incertis arti-
culis conceditur propriis nominibus non expressis, exemplum ponit potest in privi-
legio minorum, abfentium causa reip. in S.c. Veilleiano, Macedonio, quod non
est proprii hujus instituti. Singulariter autem & communiter corporale est, quod ali-^{14.}
qui universitat, corpori vel collegio sic conceditur, quod quilibet singularis de
universitate potest de tali privilegio singulariter se juvare. *arg. cap. contingit de sen-
tentia excom. cap. si diligenter de foro compet. & dixi affatum infra eod. lib. cap. 23.**

Communiter vero corporale tantum est, quod competit quidem collegio vel uni-
versitat, non autem singulis in particulari. *arg. cap. quia manumittitur 12. quæst. 2. l.
sed si hac §. qui manumittitur ff. de in Ius vocando, & dixi infra d. c. 23. quale privile-
gium perit cum ipso Collegio, ut notat Hostenius in summa de Privilegiis §. quot sine:
sub. vers. ergo corporalia, & nos late infra lib. 3. cap. 19. & 21.*

Adhæc dividuntur iterum exemptions in Temporales & Perpetuas. Illæ ad tem-^{15.}
pus durant, & cum persona deficiunt; haec vero ad successores transeunt: quæ tamen
divisio magis concernit exemptions civiles quam has canonicas, de quibus est sermo;
arg. l. neque Dorotheum C. de decurionib. lib. 10. l. privilegia ff. de Reg. Iuris.

Postremo exemptions aliae sunt Limitata, aliae Indeterminata, seu illimitata. Limi-
tata nullas habent vires extra suos limites, ut supra notavimus, num. 2. & 4. *arg. d. cap.
volentes & cap. 1. ut lute pendente cap. 1. de usu pallii cap. mandata de presump. l. fin. ff. de
Iuris d. om. Iud.*

Limes

18. Limes autem consideratur ex quatuor circumstantiis, ex persona, causa, loco sive re, & ex tempore cap. 1. § 2. dif. 29.
Inde terminatae autem semper & ubique locum habent, quales merito supra adnotavimus esse personales num. 3. § 5.
19. Paucis, quæ species exemptionum concessa sit, non aliter dijudicari potest quam ex tenore privilegii ad quem tanquam ad scopum in hoc iudicio collimandum est. cap. porro de privileg. cap. fin. de usu pallii arg. 1. de hisff. de transact. cap. cum iure de offic. deleg. l. unica C. de mandat. princip.
20. Et quidem divisiones hæc accidentales sunt, excepta prima divisione, in reales, & personales, quæ penitus rem atque substantiam exemptionum conceruit.
21. Rursus exemptione alia est, cui renunciare non licet, ut est ea quam Papa concessit cap. cum tempore de arbitris cap. si deterra de Privilegiis.
Alia cui renunciare licet, qualis est ea, quam Ordinatus concessit certis in casibus, quos infra capite sequenti exprimemus. Io. Andr. cap. scienti de Reg. Iur. in 6. Fel. cap. P. & G. Col. 3. de offic. deleg.
22. Postremo alia est *Pura & Absoluta*, ut est qua ab omnibus eximit subjicitq; immediate sanctæ Sedis; alia vero non pura & absoluta sed media, exemplum in Abbatia Clarmonensi Ordinis Cisterciensis, quæ subjicitur Abbatia Clarevallensi, utraque enim exempta est, sed diversimode: una enim immediate, altera mediata glo. sing. Clem. attendentes de statu Monach. Card. Clem. 1. quas. 4. de suppl. neglig. prelat. à legat. 23. text. Clem. 1. de Rescript. Prima divisionis species propria est, ceteræ impropiæ, teste Peckio cap. privileg. num. 4. ad verb. personale de Reg. Iuris in 6.

Q V E S T I O N E III.

Quis possit eximere.

S U M M A R I U M.

1. Princeps concedit exemptiones civiles.
2. An Episcopus eximere possit.
3. Regulariter non potest.
4. A visitatione, procuratione, correctione eximere non potest, neg. à Cathedratico Iure reverentie, Charitativo subsidio.
5. Eximere tamen potest initio fundationis Ecclesia. Repudiatio futuri juris non est alienatio.
6. Eximere potest per modum Vicaria perpetua.
7. item patiente prescriptionem aut sententiam.
8. Et in omnibus aliis casibus exceptis pronotatis.
9. Prelatus non appellando præjudicat Ecclesiæ.
10. An Archiepiscopus possit eximere.
11. An Patriarchæ.
12. An legatus à latere.
13. Exemptio est de reservatis Pape. Legatus nihil potest juri contrarium.
14. An Pontifex.

15. P. 98-